

Petőfi-vetélkedő

4. forduló - "Petőfi és a Google-költészet"

Az alábbiakban 7 közismert Petőfi-versből olvashatsz idézeteket, de a Google fordító által torzított formában. Felismered a verseket? Várom a költemények címeit, és ha belefér az időbe, azt is leírhatod, hogy mi volt az az árulkodó jel, amiből ráismertél a versre, vagy mit találtál a legviccesebbnek ezekben a nem jól sikerült fordításokban.

- a) Gyerek voltam egykor, és újra gyerek vagyok
Hobbilóval és fütttyelhető csövekkel,
Tüzes csikóm nád a tó partján,
Egy vályúhoz érve inni akar,
Jól telve felkelünk: Most szédülj meg, kedves Roan...
„Kakaskakas, repülj haza!”
- b) És az agyamban a gondolatok kavarogtak,
Mindenkinek kellemesebb,
Pedig úgy tűnt, megállt az idő
A szekér futásban volt.
- c) Lépj tovább, merítsd ki a szenvedélyedet
Tészta a szenvedély dobjára,
Tedd fel mélységeidet, a hasított
Furiák és menekülés a mennybe
A mocskos árapály söpredék.
- Az örök mennyország tanúskodik
Az ég minden bolondja előtt:
Bár a hajók ingadoznak a felszínen
És óceánok futnak alattunk
Ez a vízszabály.
- d) Amikor minden ember felemeli a bőségszarut
egy boldog egyenlőségben,
amikor minden embernek egyenlő állomása van
az igazságszolgáltatás asztalánál, és lásd
a lelki fény felragyog
minden ház ablakán keresztül
akkor azt mondhatjuk, nincs több vándorlás,
Itt a Kánaán, örüljünk!
- e) Ó Természet, dicső Természet, ki merné
vakmerő nyelvvvel, hogy megfeleljen a csodálatos viteldíjának?

Milyen nagyszerű vagy! És minél tovább nősz,
a szebbek azok a dolgok, amiket meg kell mutatnod!
Későn, nagyon későn jöttem vissza a farmra
és friss gyümölcsöt fogyasztottam, ami felmelegített,
és beszélgettem az elvtársakkal az éjszakába nyúlóan,
miközben a bozótlángok fényesen lobogtak mellettünk.

f) Lassan fonnyad, mint valami túlbujánzó
Virág a zöldlégy rágja a magáét;
Elpazarol, mint egy régi gyertyatartó
Egy elhagyatott szobában, sápadtan és betegen.
Drága Istenem, tervezz ellenséggként
Bármilyen kegyetlen halál számomra, csak ez nem!
Ó, hadd legyek egy fa a villámtól,
Orkánok csavarják, vad szelek vesztegették;
Vagy hadd legyek egy szikla a hangos viharoktól
És ugorj a lenti völgybe, hogy összetörjön...

g) Ki és mi vagy te, mint valami vulkáni bravúr
Ilyen diadalmasan kelsz fel az óceán mélyéről?
Azonnal meg kell adni babérkoszorúdat,
Míg másoknak levélről levélre, fokozatosan jön.

Ki tanított téged, milyen iskolába jártál akkor?
Jaj, egyetlen iskolában sem tanítják így a lírát;
Csak a természet taníthatott volna így,
Valóban olyan mesteri módon tanítottalak meg játszani.